

සිරිමා මුදුන්නායක.

ඉස්තෝප්පුවේ සිමෙන්ති බැම්ම උඩ වාඩි වූ සුදු හාමිනේ තම නිවසේ කෙළවර ඇති කළුගඟ දිනා බලාගෙන තිටියේ ගඟ දිගේ ඔරුවෙන් මෙහෙයවූ එන මිනිසුන් අතරේ තමන් හදුනන කෙනෙක් ඇද්දැයි විපරමිතය. ඇවිත් කවුරුත් හැක වගේ තමන්ටම මුහුණතේ ඇස හෝරාවක් පමණ රැඳී සිටියාය. මුළු කවුළු පැන නම නිවසට එන දැනටත් දිනා බලා සිනාසුන ඇසට එතරම් අරුමයක් නොවුණාය. සැමදා තම නිවසට එන දැනටත් මෙතරම් උදෙසේ පැමිණෙන්නේ ඇතිදැයි අද ඇසට ප්‍රශ්නයකි.

"හාමිනේ, අද මම උදෙසේම ආවා." "අපේ එතරවගේ විද්‍යාලයේ ගොයම් කඩියනේ. ඉතින් මම ගොයම් කපන්න යන්න වෙනවා." "මම උදේම ආවේ හාමිනේගේ වැඩපල ඉවයක් කරලා යන්න." "ගෙඩි මුල්ලේ තිබූ කොස්ස අතට ගත් ඇස කපාටකට මුළු වැරදියාය."

"කමක් හැ දැනටත්, මේ ඊක මම කරගන්නමි." ඇස අතේ තිබූ කොස්ස ඉල්ලා ගත් සුදු හාමිනේ පිලිතුරු දුන්නාය. "මම හාමිනේ ගැන හැම කියවීමක් මකක් වෙනවා, මේ පාලු ගෙදරට වෙලා හාමිනේ ඉන්න හැටි බලලා, කොළඹ මහජනනා ගාච්චන් යන්න හාමිනේ."

"එතැනට කරදර කරන්න නොද හැක දැනටත්, අතින් තමන් මගේ අතපස හැසියයි." සිනාසුන සුදුහාමිනේ දෙස මොහොතක් බලා වුන් දැනටත් දිගු සුපුකක් නොවුණාය. "අපේ ගෙදර දැනටත් නිත්‍ය මියක් අම්මපල්ලා හැනිනි මම හාමිනේ ලග වැටලා ඉන්නවා. අපේ මිනිහා ගැන දන්නවායේ. බිහිවන්නම මේ ලොකේ වගන් හැක."

"කරුණාවෙන් දැනමුතුකම් දෙන්න බලන්න දැනටත්" "කොළඹ හාමිනේ ඒ මිනිහා හැදෙන්නේ. බලු වලිගේ අද ඇසටත් ඒ මිනිහාගේ ගතිය අරින්න බැර. ඒක කෙමෙයි හාමිනේ අද දැනටම උයන්න එනා. මම කෙමට ගේ ඇමුණේ හාමිනේට පැහැයක් අරගෙන ඇවිත්ම."

"එන දැනටත් කරදර වෙන්න. මම දවාලට මොහොතින් හරි රත්කර ගන්නමි" "මොහොත කරදරයක් ද ? හාමිනේ උයන්න එනා." පැවසූ දැනටත් තම පන්මල්ලේ කිහිල්ලේ රූවාගෙන කවුළු පැන දිවයන අයුරු සුදු හාමිනේ බලාගෙන සිටියාය. හිය ආත්මයේ මගේ දැරුවෙකි කොළඹ තමාටම කොඳුරාගත් සුදු හාමිනේ කොස්සේ රැගෙන තිටිය අතුරාගන්නට වූවාය. තම නිවස වෙතත් ඊක ගරා වැටෙන අයුරු ඇස බලා සිටියේ දැයි සැවෙහසකිනි. ඉස්සර කොවිටර් අතේ තිබුණු ගෙයක්ද තම එකම පුතු කුඩා කල නිවසේ දුරපත ඇවිදින අයුරු ඇසට මතක් විය. හිත් හිනා රැල්ලක් මව පුරා හඟුණු ඇස බිත්තියේ එල්ලා තිබූ පින්තූර රාමු පිදුමකින් හට වූවාය. එම ආදර සැමියා, හැරුණුකින් ඇතේ මතකයට එනවිට කම්මුල්ලුරා ගලා එන කඳුලේ අත්ලෙන් පියවන සුදු හාමිනේ අදහේ දුනම අපි කාටත් දැරමයි සිනා සිත හදාගන්නාය.

ඉර මුදුන් වෙන්නේ පෙර බිත්මුලක් රැගෙන දැනටත් හැටිවත් කවුළුලෙන් පතිනු දැක සුදු හාමිනේ මව්පාට පත්විය.

"මොකේ දැනටත්" "මම මේ නෙළුම් කොළයට බිත්මුලක් බැඳගෙන ආවා." හාමිනේ කපු මාලු කන්න ආසයිනේ. බිත්තියේ ගෙයේ ඉස්සරේ කන්න. මම ගනවා ගොයම් ගොඩදාලා කමට." යයි පැවසූ දැනටත් පිම්මට කවුළුලෙන් පැන දුරවන අයුරු සුදු හාමිනේ බලාගෙන.

"හැරුණේ කොළඹ අයිතාගෙන් කෝල් එකක්. ඉක්මනට එන්න" ඔපියර මහත්තයාගේ දියණිය කවුළුලෙන් ගිවෙන තමන්ට අඩ ගහන අයුරු සුදු හාමිනේ දුටුවාය.

"ඉන්න දුටුවේ මම ඉක්මනට එනවා" යයි පැවසූ සුදු හාමිනේ තම ඔපියර පොට හද හදා තම පුතු හා කපා කිරීමට යාබද නිවසට ගියාය.

"අම්මේ කොහොමද ?" පුතාගේ හැඩ. ඇසට රජකම ලැබුණා වගේ. "මගේ ඉන්නවා පුතේ."

සුදු හාමිනේ

"මම අම්මට කොවිටර් කියනවද අපිත් එකක ඉන්න එන්න කියලා. අම්මට මිය ගියේ ආලා එන්න බැහැනේ. තව ඊක දවසකින් බිත්ති පුපුරලා කඩාවැටෙයි. මිනිස්සු මට දොස් කියනවා අම්මට තනියෙන් ආලා කියලා." තව මොහොද්දේ තම පුතා කියාගෙන කියාගෙන යනවා සුදු හාමිනේට ඇසුණි.

"පුතේ, මම මෙතේ කිසිම කරදරයක් හැක. මගේ තනි නොතකියට දැනටත් හැමිනේ සෑම එනවා. අතින් පුතේ, මිය කොළඹ රටේ මට පුරුදුත් හැක නොවේ. අප්පට්ටි මරුවෙන් මේ ගෙදරෙන්." ඉතින්.....

"මොහොද අම්මේ මිය කියන්නේ, ප්‍රියාකානෙත්තේ බිඳිල්ලක් හැක අම්මට එනේ එක්කගෙන එන්න බැර. ඔන්න මම ලබන පෝයට එනවා. අපුරුම් ඊක විතරක් ලැහැස්ති කරගෙන ඉන්න."

"ලබන පෝයට මම මෙතේ සිල්ලන්තවා හේ පුතේ." "ඇයි කොළඹ පන්සල් හැද්දේ අම්මට සිල් ගන්න. ඉරිදට හම් එනවාමයි. අම්මා ලැහැස්තිවෙලා

තෙට් කතාව

ඉන්න." පුතාගේ විධානයට සුදු හාමිනේ නිකඩ වූවාය. "පුතා මොහොද කියන්නේ." ඔපියර මහත්තයා හැඩ අවිදි කළේය. "එනේ එන්නල." "ඉතින් යන එක තමයි හොඳ." "මෙතේ හදිසියක් පුතාගේ කවුරුත් හැක. ගෙදර." "අතින් තමන්ගේ පුතා ලෙගටේ යන්නේ." "එතරත් ආය ඇතිනේ අම්මට හොඳින් සලකගෙන කියන්න."

ඔපියර මහත්තයන් කියන දේ ඇත්තක් කියනවා යයි සුදු හාමිනේට සිතුවේ. ඒත් තමා ජීවත් වූ මේ නිවස හැරදමා යෑම ඇසට දරාගෙන නොහැකි දුකක් විය. මේ ගැන මම තව ඊකක් ගිහන මීන යයි තමාටම කොඳුරාගත් සුදු හාමිනේ යලි නිවසට යන්නට වූවාය.

තම මිය ගිය ආදරණීය සැමියා හා හැරුණුකින් වෙනුවෙන් පන්සලට සෑම මසකම ජේරු ආනයක් දීමට ඇස අමතක නොකළාය. තමා හිය පසු එම කාර්ය කරන්නේ කවුදැයි ඇස දස අතේ කල්පනා කළාය. මේ සෑම දාගේ අරන් ගියාම කොඩි එකටත් හාමුදුරුවන්ගෙන් අහල බලන්න ඕනේ. ඇස සිතේ අධිෂ්ඨාන කරගන්නාය. සුපුරුදු ලෙස ආනය දෙන දින උදේ රැයිම අවිදිව දැනටත් සමග ආනය සිලියෙල කර පන්සලට රැගෙන ගියේ පෙර දිනක හාමුදුරුවන්ගෙන් අහගෙන යුතු කාරුණිකයන් ගිවෙන්නාය.

"හාමිනේ." හාමුදුරුවෝ ඇස ඇමුණු. "අතුල මහත්තයා මට සැල්ල වගයක් එවලා තිබුණා ධර්ම ශාලාවේ වැඩකටයුතුකම. මම කෝල් එකක් දුන්නා විතරයි හැරෙන හැරෙන්නේ මට මුදල් එවලා තිබුණා." සුදුහාමිනේගේ ගිහට සිතින් අඩබරයක් තම පුතු කෙරෙහි ඇති වුණා.

"හොඳ දැරුවෙක් හැදවීම එහෙම තමයි, සියක් හැදවීම මොකටද තමන්ගේ රටට, ජාතියට, ආගමට දැද්ද හැරන්නමි." "එහෙමයි හාමුදුරුවන්ගේ." "එහෙමයි හාමුදුරුවන්ගේ. හරකද පුතා ලෙගට ගියානමි ? මෙතේ කවුරුත් හැකනේ."

තමා අහන්න ගිටි කාරුණාව හමුදුරුවන් විමසන අයුරු ඇසට හිනා ගන්න බැරවිය.

"ඒක තමයි හාමුදුරුවන්ගේ. හැමිනියේසෑම මට කරදරේ එනේ එන්න කියලා." "ඒක හොඳයි. පුතා ලෙගට යන්න." පැවසූ හාමුදුරුවෝ විහාරය දෙසට වැඩම කරනවා සුදු හාමිනේ බලාගෙන. "දැන්ගන්න මේ යන්නට වෙනවා." දස අතේ කරපනා කල සුදු හාමිනේ අත්තිමේදි අවසන් තීරණයකට පිවිසියාය. තම ඇඳුම් පැලඳුම් කියවක් සුටි කේසයට දමා ගත් සුදු හාමිනේ ඒ අතරින් තම සිල් රෙද්ද නිමේදැයි හැටිතත් විපරම් කෙරුවාය.

තම පුතාගේ කිරිපාට වාහනය කවුළුලෙන් ගඟ තරණයට පුපුරා ගියේ ඉස්තෝප්පුව පැමිණුණාය. කවුළුලෙන් ගඟ තම පුතාගේ දේලියන් සිනා මුහුණෙන් ඇස දෙස බලා සිටින අයුරු සුදු හාමිනේ දුටුවාය.

"කෝ වූව පුතා." සුදු හාමිනේ විමසීය. "අද ඉරිදා දුනම් පාසැල්ලේ. අත්තමම එනකන් එයාට ඉරිසිල්ලක් හැක. ප්‍රියාකා පිලිතුරු දුන්නාය."

තම පරණා සුටිකේසය වාහනයට දමාගත් පුතා තමා එතරුරු වාහනයේ දොර ලෙ බලා සිටින අයුරු සුදු හාමිනේ දුටුවාය. තමා ඉපදුන මේ නිවසේ පවතින පාහන්න මේ දැරුවට එන්න බැහැනේ යයි සිතූ ඇස තම දේලිය දෙස බැලීය. තමාට වන්නත් කරගත් ප්‍රියාකා වාහනය වෙත සුදු හාමිනේ කැඳවාගෙන ගියාය. ආපසු හැරුණු සුදුහාමිනේ දුටුවේ දැස පුරා කඳුළු පුරුවාගත් දැනටත් කවුළුලෙන් ගඟ තමා යන අයුරු බලා සිටින අත්තිමය. තම පපුව කඩා වැටෙන තරම් සැවෙහසක් සුදුහාමිනේට ඇතිවිය.

පුතාගේ නිවස ඇසට අලුත් හැකක් විය. එම විශාල නිවසේ ජීවත්වීම එතරම් ලෙහෙසි පහසු නොවන බව ඇසට වැටුණේ මාසයක් ගත්වෙතක් කලිනි. තම මුහුදුරුවන්ගේ මුහුණ දකින සෑම මොහොතකම තම පුතාගේ කුඩා කාලය අතේ මතකයට එයි. මුහුදුරුවන් ඇස හා ඉතා ලෙහෙසතු වූවේය. මේ අතර විකේර් ඊක ප්‍රියාකා වෙතේ වෙත අයුරු සුදු හාමිනේට දැනගන්නට විය. මුහුදුරු තමා ලෙ වැඩිපුර කාලය

ගතකරනවා දැක ඇස එය නොරැස්සුවාය.

"පුතා මෙතේ එන්න." ඇස යෑම වේලාවකම දැරුවාට විධාන කරන්නිය. පුළු පුතා එය මායිම් කරන්නේ හැනිට වෙලාවක රැගෙන පැමිණ දැරුවා බලෙන් ඇඳගෙන යන්න බල අඩවිලිය. ප්‍රියාකා දුන් තමා නොරැස්සන බව සුදුහාමිනේට වැරදි හමාරය. මුහුදුරු පමණක් නොව තම පුතාද තමාගෙන් ඇත්කරන බව සුදු හාමිනේට තේරුනේ දවසකට වචනයකටත් තමපුතු තමා හා කපා නොකරන කියාවෙනි. හටයට වැඩ ඇරි නිවසට පැමිණා මතු තම කාමරයට වැදී යලි එලියට එන්නේ රැ කැමරාය. බිරිඳ හා මතු අතර නිතර බිහිත් බැස්වීම පමණක් නොව පුතා උස් හකින් කතා කරන අයුරුද සුදුහාමිනේට අසමන්තේය. කුමක් හෝ පටලැවිල්ලක් නිවස තුළ ඇතිවෙනවාය. තම බව සුදු හාමිනේ තේරුම් ගන්නාය.

"මට බැහැ මේ ගෙදර ඉන්න. අම්මලා පුතාලා ඉන්න එකයි ඇත්තේ. මම අපේ ගෙදර යනවා." දිනක් ප්‍රියාකා කලයනු සුදු හාමිනේ ඇසාගෙනය.

"තමුගේ මහ පුදුම ගැනියෙක්නේ. අර මසුස්සයට ගෑම තමන්ගේ පාඩුවේ ඉන්න දුන්නේත් හැක."

"ඉතින් මියාගේ නල්ලේමේ අම්මත් ඇරගෙන ගෑම යන එකක් ඇත්තේ." යලිත් ප්‍රියාකා තෝරාගනු දුන්නාය. "මව් ඉතින් ගෑම ගිහින් ඉන්න පුදුවත්, අම්මා මගේ තමට ලියලා දුන්න මහ ගෙදර විකුනනකා නිත්තේ ගියේ හැක." පුතා තරගෙන් කැහැසුවාය.

"දේවියනේ, අපේ මහ ගෙදර විකුණලා" දරාගෙන නොහැකි සැවෙහසක් සුදු හාමිනේට ඇතිවිය. තම සැමියාට නැන්දකියගෙන් ලැබුණු පරම්පරා උරුමය "අපොයි" ඇසට කියවුණි. "සියලු දේ අතිතයි" බුදුවනු ඇසට සිහිවත් විය. සුදුහාමිනේ ගිහ හදාගන්නාය.

දිනෙන් දින තම පුතුගේ නිවසේ සාමය තමා කියා බිඳ වැටෙන අයුරු සුදුහාමිනේ බලා සිටියේ කවුළුලෙන් ගඟ තමාගේ දේලියන් සිතූණම නොවන අත්වන අයුරු දුන් ඇසට සක්සුකක් සේ පැහැදිලි විය. මුළු රැයම නොතිලා පහන් කල ඇස තම ජීවිතය ඉදිරියට ගෙනයන්නේ කෙසේදැයි සිතාගෙන නොහැකිව කල්පනා කළාය.

"ලොකු හාමිනේ, උදේ කන්න ගිල්ලක් තේන්නද ?" ගෙදර මෙහෙකාරයා තමාට කපා කරනවා සුදුහාමිනේට ඇසුණි.

"තවම බවගිනි හැක පස්සේ කන්නමි" ඇස ගිහින්දියේ පැවසුවාය. "කන්න බැරනම් මොකටද අඩගහන්නේ. මෙකදුරුවේ. අපිට වද දෙන්න ඇවිත්. ඉන්න බැරනම් මග ලිට්ට ලොට්ට ඊකත් අරගෙන යන එකයි ඇත්තේ." ප්‍රියාකා සුදුහාමිනේගේ ඇසට ගොටවුණා.

තවත් මෙම නිවසේ තමාට ජීවත්වීමට නොහැකි බවට හා ගත් සුදුහාමිනේ තමන් සතු ඇඳුම් කියව බැහැනකට දමාගත් පසු ඒ තුළ තමාගේ සිල්ලේද්ද ඇද්දැයි අනගා බැලුවාය. කොළඹ ආපසු කිසිදු දිනක එය ඇඳ පන්සල් ගිය බවක් ඇසට මතක නැත. බැහැන අතින් එල්ලා ගත් සුදු හාමිනේ සෙමින් සෙමින් නිවසේ ඉස්තෝප්පුවට පැමිණ ආපසු හැර බැලුවාය. නිවසේ කිසිවකු තමන් වලක්වාලන්නට පෙනී සිටියේ නැත.

ඉස්තෝප්පුවේ මලක් රැඳී සිටි සුදුහාමිනේට මිදුලේ තම පුතාගේ කිරිපාට වාහනය නවත්වා තිබෙනවා තම දෙනෙතට දිස්විය. බිම බලාගත් සුදු හාමිනේ තම දැසින් ගලන කඳුලේලි තම අත්ලෙන් පියදමා ගේටවූවන් පාරට අවිනිශ්චා වූවාය.

Tripple Gem
Video & Audio Production
 Videography and Photography

Keep your memories forever

Weddings
 Parties
 Functions

Vijitha
 Tel - 0412 083 876/ 94495635